

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.887/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 16 januari 2002 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van 8 juni 2000 tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest", heeft op 22 januari 2002 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

"Op 13 april 1999 werd het nieuwe kaderdecreet m.b.t. private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest goedgekeurd. De belangrijkste uitgangspunten van dit nieuwe decreet zijn de bescherming van de werkzoekende, een vereenvoudiging van de huidige wetgeving en een verbetering van de doorzichtigheid van de Vlaamse arbeidsmarkt. Om flexibel te kunnen inspelen op de steeds evoluerende arbeidsmarkt werd gewerkt met een kaderdecreet dat de basisprincipes vastlegt waarbij deze principes verder werden uitgewerkt via een uitvoeringsbesluit. Dit is gebeurd door het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000. Conform het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest kan men ter bescherming van de rechten van de sollicitant voor bepaalde categorieën van werknemers of voor bepaalde activiteiten betalende arbeidsbemiddeling ofwel verbieden, ofwel bepaalde voorwaarden opleggen. De belangrijkste categorie waarvoor betalende arbeidsbemiddeling tot op heden (31/12/'01) verboden is, is uitzendarbeid in de bouwsector. Deze uitzondering op het algemene principe dat private arbeidsbemiddeling toegelaten is, dient historisch begrepen te worden. De bouwsector werd als een risicosector beschouwd m.b.t. koppelbazerij en daarom uitgesloten.

Na jarenlang overleg tussen de werknemers en werkgevers om een *modus vivendi* te vinden om enerzijds misbruiken zoals koppelbazerij te voorkomen en anderzijds een optimale werking van de arbeidsmarkt te verzekeren, zijn de sociale partners binnen de sector tot een compromis gekomen om het principiële verbod op te heffen, op voorwaarde van een strenge erkenningsregeling met bijhorende erkenningsvoorwaarden. Voorliggend ontwerp van besluit tracht deze nieuwe situatie om te zetten in de Vlaamse regelgeving.

Aldus wordt er een afzonderlijke erkenningsregeling voor uitzendbureaus in de bouwsector gecreëerd. Om de grootst mogelijke zekerheid in te bouwen wordt (cfr. de afspraken in de CAO) er bovendien opgelegd dat men een afzonderlijke rechtspersoon dient op te richten die alleen uitzendactiviteiten in de bouwsector mag uitoefenen. Verder worden er strenge voorwaarden van professionele deskundigheid ingebouwd. De verantwoordelijken van het bedrijf dienen aan te tonen dat ze over een aanzienlijke ervaring beschikken.

Ingevolge het sectoraal akkoord 2001-2002 in de schoot van het Paritair Comité voor het bouwbedrijf (PC 124) wordt het verbod op ter beschikkingstelling van arbeiders ressorterend onder voormeld Paritair Comité dus op 1 januari 2002 opgeheven. Om te voorkomen dat er een vacuüm zou ontstaan, waardoor bureaus zonder enige vorm van bijkomende erkenning uitzendactiviteiten in de bouwsector zouden gaan uitoefenen, waardoor de rechten van de werkzoekende in het gedrang dreigen te komen, dient bijgevoegd ontwerp van besluit zo spoedig mogelijk in werking te treden".

De Raad van State, afdeling wetgeving, acht het nuttig om er in verband met de aangehaalde motivering op te wijzen dat deze naderhand op haar deugdelijkheid zal kunnen worden getoetst door zowel de Raad van State, afdeling administratie, als de hoven en de rechtbanken.

*
* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het uitbrengen van zijn advies is toebedeeld, heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, zich beperkt tot het maken van de volgende opmerkingen.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe een afzonderlijke erkenningsregeling vast te stellen voor uitzendbureaus in de bouwsector.

Rechtsgrond daartoe wordt geboden door een aantal bepalingen van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

Benevens artikel 6, § 4, van het decreet, waarnaar wordt verwezen in het eerste lid van de aanhef, strekken ook de artikelen 6, § 1, tweede lid, en 5, 18°, van het decreet de ontworpen regeling tot rechtsgrond.

Artikel 6, § 1, tweede lid, van het decreet draagt de Vlaamse regering op, na advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de activiteiten van arbeidsbemiddeling te bepalen waarvoor een afzonderlijke erkenning is vereist. Artikel 5, 18°, van het decreet bepaalt dat, om de activiteiten van private arbeidsbemiddeling te mogen uitoefenen, een bureau dat als rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt "moet beantwoorden aan de criteria inzake kwaliteit en/of deskundigheid die door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, vastgesteld worden in functie van de aard van de verrichte activiteiten".

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Rekening houdend met wat omtrent de rechtsgrond van het ontwerp is opgemerkt, vervange men op het einde van het eerste lid van de aanhef de woorden "inzonderheid op artikel 6, § 4;" door de woorden "inzonderheid op de artikelen 5, 18°, en 6, §§ 1 en 4;".
2. Na het lid waarin wordt verwezen naar de artikelen van het decreet van 13 april 1999 die het ontwerp tot rechtsgrond strekken, dient een lid in de aanhef te worden ingevoegd waarin wordt gerefereerd aan het besluit waarvan de ontworpen regeling de wijziging beoogt.
3. Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, toegezonden documenten blijkt dat de inspecteur van financiën op 5 december 2001 over het ontwerp heeft geadviseerd en dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen dat op 20 december 2001 heeft gedaan. Derhalve dient de vermelding van de data in het tweede en het derde lid van de aanhef van het ontwerp, zoals het om advies is voorgelegd, te worden gecorrigeerd.
4. Aangezien de Raad van State, afdeling wetgeving, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om een advies binnen een termijn van ten hoogste drie dagen is verzocht, dient het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar de beraadslaging van de Vlaamse regering "betreffende de aanvraag om advies bij de Raad van State binnen een maand" te worden geschrapt.

Artikel 4

Men redigere het ontworpen artikel 7, § 3, 3°, van het besluit van 8 juni 2000 als volgt :

"3° niet in ernstige overtreding zijn met de wettelijke, reglementaire en conventionele bepalingen in verband met uitzendarbeid in de bouwsector".

Artikel 5

Er kan niet met terugwerkende kracht een afzonderlijke erkenningsregeling voor uitzendbureaus in de bouwsector worden ingevoerd. Artikel 5 dient derhalve te worden geschrapt, dan wel dient de redactie ervan te worden aangepast.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME